

 ข้าราชการไทย

ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๗๕๘๗

หน้า ๖

วันศุกร์ที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

อันตรายจากเสียงดัง

ปัจจุบันได้มีผู้ให้ความ
สนใจในอันตรายหรือ
อุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับ
มนุษย์เป็นพิเศษ เมื่อได้
ศึกษาดูแล้วก็เป็นที่ยอมรับว่า
อันตรายส่วนใหญ่
ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากผล
ผลิตของมนุษย์เรานั้น
เอง เช่น มนุษย์เราประ
ดิษฐ์เครื่องจักรกลขึ้นมา
เพื่อใช้ในกิจการอุตสาหกรรม
กรรม การขนส่ง ทั้งทาง
บก ทางน้ำ และทาง
อากาศ ปรากฏว่าเครื่อง
ยนต์ได้ก่อให้เกิดเสียงดัง
อึกทึก เป็นอันตรายต่อ
โสตประสาทเป็นอย่างมาก

บทความต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความ
เป็นห่วงเป็นใยในบางประเทศที่มีต่อเสียงอึกทึก
สำนักข่าวไทย ขอนำมาเสนอไว้เป็นเครื่อง
เตือนใจว่า ประเทศไทยเราได้ ให้ความสนใจ
ในการพัฒนาประเทศหลาย ๆ ด้านแต่ดูเหมือน
ว่าเราได้ละเลยเรื่องความปลอดภัยไปมาก หรือ
อย่างน้อยก็ไม่ได้ ให้ความสนใจเท่าที่ควรและ
มีความเชื่อว่าบัดนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องค้ำ
เนินมาตรการเพื่อความปลอดภัย ให้เป็น การ
จริงจังยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

เมื่อพูดถึงอันตรายจากเสียงดังนั้น ดร.
แชมมวล โรเซน ศัลยแพทย์ผู้มีชื่อเสียงประ
มาณว่าถ้าหากปล่อยให้เสียงอึกทึกในเขตเมือง
ต่าง ๆ ของสหรัฐเพิ่มขึ้นในอัตราปัจจุบัน (ปีละ
๑ ดีบี) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ คนที่อยู่ในเมืองจะ
หูหนวกกันหมด

ทั้งนี้ เพราะว่ามี การสำรวจพบ แน่นนอน
แล้วว่าเสียงอึกทุกนั้น ทำให้หูหนวก และ หูตึง
ปัจจุบันผู้เชี่ยวชาญ ทางการแพทย์ เชื่อว่า โสต
ประสาทของคนเราเสื่อมลงไปตามวัย และ

ช่วยให้ประสาทของเราเสื่อมลงเร็วขึ้น ดร.
แชมมวล โรเซน ศัลยแพทย์โรคหูผู้มีชื่อเสียง
จากมหาวิทยาลัยแพทย์ศาสตร์เมารี ซีไน ที่นิวยอร์ก
เคยทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบพบว่าคน
บ่าอฟริกาเผ่ามาบาอัน ซึ่งดำรงชีวิตใน
สิ่งแวดล้อมที่สงบเงียบนั้น มีประสาทหูใช้การ
ได้ดีมาก ชาวเผ่ามาบาอัน อายุ ๗๕ ปี ยังได้
ยินเสียงต่าง ๆ ดีเท่า ๆ กับคนอเมริกันอายุ ๒๕ ปี

นอกจากนี้เสียงอึกทุก ยังมีผลร้ายต่อการ
ดำรงชีวิตของมนุษย์อีกหลาย ๆ ประการเป็น
ต้นว่า

โรคหัวใจ

ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระบบการทำงาน
และการไหลเวียนของกระแสโลหิต ใน หัวใจ
ทำให้เกิดโรคหัวใจและโรคความดันโลหิตสูง
ดร. เคิร์ต แจนเซน แห่งสถาบันเพื่อการศึกษา
วิชาชีววิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม ชื่อ แมกซ์
แพลงค์ แห่งเยอรมนีได้เปรียบเทียบความ
แตกต่างระหว่างคนทำงานอยู่ในที่มีเสียงดังกับ
คนทำงานที่ไม่มีเสียงดังรบกวนว่า ในกลุ่ม

คนทำงานสองกลุ่มนี้ คนที่ทำงานอยู่กับเสียง
อึกทุกมีปัญหาเกี่ยวกับการไหลเวียน ของ กระ
แสโลหิต ประสาทตั้งเครียดและกลไกของประ
สาทเสื่อมลง นอกจากนี้ยังมักจะเป็นผู้มีปัญ
หาขัดแย้งในทางสังคม ครอบครัว และหน้า
ที่การงาน

เสียงอึกทุกทำให้เกิดความพิการ ทาง ะ
บบประสาทของทารกในครรภ์มารดา เพราะ
เสียงที่ทำให้เกิดตกใจนั้น ทำให้อัตราการเต้น
ของหัวใจทารกในครรภ์เต้นเร็ว เป็นเหตุให้
กล้ามเนื้อหัวใจทารกเกร็งและหดตัว

ความดันสูง

เสียง ดังเป็น เหตุ ให้ ความ ดัน โล หิตสูง
เป็นเหตุให้เกิดโรคกระเพาะและลำไส้ เช่น
โรคแผลในกระเพาะอาหาร รายงานการค้น
พบยืนยันว่า ทำให้เกิดความดันของโลหิตเพิ่ม
เป็นสองเท่า โรคแผลในกระเพาะอาหารเพิ่ม
เป็นสี่เท่า ระบบทางโสตประสาทเสียเพิ่มขึ้น
เป็น ๑๐ เท่า และ ๑๒ เท่าของคนงาน

**ปัจจุบันได้มีผู้ให้ความ
สนใจในอันตรายหรือ
อุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับ
มนุษย์เป็นพิเศษ เมื่อได้
ศึกษาดูแล้วก็เป็นที่ยอมรับว่า
อันตรายส่วนใหญ่
ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากผล
ผลิตของมนุษย์เรานั้น
เอง เช่น มนุษย์เราประ
ดิษฐ์เครื่องจักรกลขึ้นมา
เพื่อใช้ในกิจการอุตสาหกรรม
กรรม การขนส่ง ทั้งทาง
บก ทางน้ำ และทาง
อากาศ ปรากฏว่าเครื่อง
ยนต์ได้ก่อให้เกิดเสียงดัง
อีกที เป็นอันตรายต่อ
โสตประสาทเป็นอย่างมาก**

บทความต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความ
เป็นห่วงเป็นใยในบางประเทศที่มีต่อเสียงอึกทัก
สำนักข่าวไทย ชอนามาสเสนอไว้เป็นเครื่อง
เตือนใจว่า ประเทศไทยเราได้ ให้ความสนใจ
ในการพัฒนาประเทศหลาย ๆ ด้านแต่ดูเหมือน
ว่าเราได้ละเลยเรื่องความปลอดภัยไปมาก หรือ
อย่างน้อยก็ไม่ได้ ให้ความสนใจเท่าที่ควรและ
มีความเชื่อว่าบัดนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องค้ำ
เนินมาตรการเพื่อความปลอดภัยให้ เป็น การ
จริงจังยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

เมื่อพูดถึงอันตรายจากเสียงดังนั้น ดร.
แซมมวล โรเซน ศัลยแพทย์ผู้มีชื่อเสียงประ
มาณว่าถ้าหากปล่อยทิ้งเสียงอึกทักในเขตเมือง
ต่าง ๆ ของสหรัฐเพิ่มขึ้นในอัตราปัจจุบัน (ปีละ
๑ ตีบี) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ คนที่อยู่ในเมืองจะ
หูหนวกกันหมด

ทั้งนี้ เพราะว่า มีการ สார்วจพบ แน่นนอน
แล้วว่าเสียงอึกทักนั้น ทำให้หูหนวก และ หูตึง
ปัจจุบันผู้เชี่ยวชาญ ทางการแพทย์ เชื่อว่า โสต
ประสาทของคนเราเสื่อมลงไปตามวัย และ
ขณะเดียวกันก็พบว่าเสียงอึกทัก ที่ ได้ยินอยู่จำ

ช่วยให้ประสาทของเรา เสื่อมลง เร็วขึ้น ดร.
แซมมวล โรเซน ศัลยแพทย์โรคหูผู้มีชื่อเสียง
จากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เม้าท์ ซีนี ที่นิวยอร์ก
เคยทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบพบว่าคนบ่
อัฟริกาเผ่ามาบาอัน ซึ่งดำรงชีวิตใน
สิ่งแวดล้อมที่สงบเงียบนั้น มีประสาทหูใช้การ
ได้ดีมาก ชาวเผ่ามาบาอัน อายุ ๗๕ ปี ยังได้
ยินเสียงต่าง ๆ ต่ำ ๆ ๆ กับคนอเมริกันอายุ ๒๕ ปี

นอกจากนี้เสียงอึกทัก ยังมีผลร้ายต่อการ
ดำรงชีวิตของมนุษย์อีกหลาย ๆ ประการเป็น
ต้นว่า

โรคหัวใจ

ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระบบการทำงาน
และการไหลเวียนของกระแสโลหิต ใน หัวใจ
ทำให้เกิดโรคหัวใจและโรคความดันโลหิตสูง
ดร. เกร็ด แจนเซน แห่งสถาบันเพื่อการศึกษา
วิชาสัตวศาสตร์อุตสาหกรรม ชื่อ แมกซ์
แพลงค์ แห่งเยอรมนีได้เปรียบเทียบความ
แตกต่างระหว่างคนทำงานอยู่ในที่มีเสียงดังกับ
คนทำงานที่ไม่มีเสียงดังระบุว่า ในกลุ่ม

คนทำงานสองกลุ่มนี้ คนที่ทำงานอยู่กับเสียง
อึกทักมีปัญหาเกี่ยวกับการไหลเวียนของ กระ
แสโลหิต ประสาทตั้งเครียดและกลไกของประ
สาทเสื่อมลง นอกจากนี้ยังมีมักจะเป็นผู้มีปัญ
หาขัดแย้งในทางสังคม ครอบครัว และหน้า
ที่การทำงาน

เสียงอึกทักทำให้เกิดความพิการ ทาง ระ
บบประสาทของทารกในครรภ์มารดา เพราะ
เสียงที่ทำให้เกิดตกใจนั้น ทำให้อัตราการเต้น
ของหัวใจทารกในครรภ์เต้นเร็ว เป็นเหตุให้
กล้ามเนื้อหัวใจทารกเกร็งและหดตัว

ความดันสูง

เสียง ดังเป็น เหตุ ให้ ความ ดัน โล หิตสูง
เป็นเหตุให้เกิดโรคกระเพาะและลำไส้ เช่น
โรคแผลในกระเพาะอาหาร รายงานการค้น
พบยืนยันว่า ทำให้เกิดความดันของโลหิตเพิ่ม
เป็นสองเท่า โรคแผลในกระเพาะอาหารเพิ่ม
เป็นสี่เท่า ระบบทางโสตประสาทเสียเพิ่มขึ้น
เป็น ๑๐ เท่า และ ๑๒ เท่าของคนงาน
ประเภทอื่น

นอนไม่หลับ

เสียงอึกทักทำให้นอนหลับไม่สนิท ซึ่งทำให้เสียสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ นักจิตวิทยาชาวอังกฤษชื่อ ดร. โคลิน เฮอร์วิจซ์ พบว่า ชาวนครลอนดอนที่บ้านเรือนตั้งอยู่ใกล้เคียงกับ สนามบิน แห่งกรุง ลอนดอน ชื่อ ฮีธโรว์ มีอัตราการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลโรคจิตสูงกว่าพวกที่อาศัยอยู่ในเขตอื่นที่เงียบกว่าเขตสนามบิน แม้จะมีสภาพทางสังคมคล้ายคลึงกัน

บิลละ ๔ พันล้าน

ปีหนึ่ง ๆ สหรัฐอเมริกา ต้องเสียเงินบิลละกว่า ๔ พันล้านเหรียญ เพราะเสียงอึกทักทั้งนี้ตามรายงานขององค์การอนามัยโลก เมื่อไม่นานมานี้ รายงานกล่าวต่อไปว่า เสียงอึกทักก่อความเสียหายในรูปของอุบัติเหตุต่างๆ อนาคตหยุดพักงาน ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และมีการเรียกร้องค่าชดเชย

ดังแค้ไหน

การวัดความดังของเสียง นั้น เราวัดเป็น ดีซิเบล ((DECIBEL) อักษรย่อว่า ดีบี (DB) ซึ่งเป็นกาการวัดความเข้าของเสียงที่หูสามารถรับฟังได้ ตัวอย่างพอจะช่วยให้เข้าใจการวัดเสียงได้ ก็เช่น เสียงลมพัดใบไม้มีอัตราความเข้มอยู่ระหว่าง ๑๑-๒๐ ดีบี เสียงสนทนาภายในห้องตามปกติมีความเข้ม ๕๐ ดีบี เสียงรถไฟได้ดินหรือเสียงการจราจรที่หนาแน่น ๙๐ ดีบี เสียงเครื่องตัดหญ้า ๑๐๐ ดีบี เสียงจากวงดนตรีร็อก ๑๒๐ ดีบี ส่วนเสียงจากเครื่องบินซูเปอร์ โซนิก มีความขัดแย้งกันอยู่ บ้างก็ว่า ๑๒๕ บ้างก็ว่าถึง ๑๔๐ ดีบี ซึ่งจัดว่าดังมาก

แค้ไหนจึงพอดี

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าคนที่อยู่ในที่ที่มีเสียงอึกทักเกินกว่า ๘๕ ดีบี นานเกินไปจะเป็นอันตรายต่อไตประสาท และถ้าความเข้มของเสียงถึง ๑๓๐ ดีบีแล้ว จะทำให้ร่างกายของมนุษย์ได้รับความเจ็บปวดระบบ วัตถุประสงค์ความเข้มของเสียงนี้เป็น ระบบลอกกะลิทึม

เขมรของเสียงเพิ่มขึ้นจาก ๑๐ ดีบี แต่ละชั้นจึงเท่ากับเพิ่มขึ้น ๑๐ เท่า ด้วยเหตุนี้เสียง ๓๐ ดีบี จึงเข้มกว่าเสียง ๒๐ ดีบี ๑๐ เท่า และเข้มกว่าเสียง ๑๐ ดีบี ๑๐๐ เท่า ผู้คนที่ได้รับเสียงเพิ่มขึ้นทุก ๆ ๑๐ ดีบี ย่อมหมายความว่า ความดังของเสียงจะเพิ่มขึ้นทุก ๒ เท่า

เสียงดังอึกทักกักก้องที่จัดว่า ดังมากที่สุด นอกเหนือไปจากระเบิดหรือฟ้าผ่า คือ เสียงเครื่องบินซูเปอร์ โซนิกมีชื่อว่า คองคอร์ด ซึ่งได้บินรับผู้โดยสารมานานมาแล้วและยังมีปัญหาอยู่ในขณะนี้ เพราะเหตุที่เครื่องบินคองคอร์ดมีเสียงดังมากมายนี้เอง (๑๒๕ ดีบีขึ้นไป) ทำ

ให้อาณคตของคองคอร์ด ไม่แจ่มใสเท่าที่ควร ประชาชนชาว อเมริกัน ต่อต้าน การนำเครื่องบินคองคอร์ดมารับโดยสารเพราะทนเสียงดังไม่ได้ รัฐบาลอเมริกัน มีความลังเลในเรื่องนี้ ในการที่จะให้เครื่องบิน คองคอร์ดบินลง รับส่งผู้โดยสารที่สนามบินเคนเนดี สนามบินอื่นในอเมริกาได้ปฏิบัติตาม สนามบินประเทศอื่น ๆ ก็ จะวังเกียจเสียงคองคอร์ด และในที่สุดบริษัทผู้ผลิตก็จะขายเครื่องบินไม่ได้

กำหนดขีดสูงสุด

จะเห็นว่าสนามบินอเมริกาหลายแห่ง กำหนดขีดสูงสุดของความดังจากเครื่องบิน จะลงได้ ไว้ ๑๑๒ เพอร์ซิฟ นอยส์ ดีซิเบล (ทีเอ็นดีบี) คองคอร์ดทำเสียงดังวัดไว้สูงถึง ๑๒๕ ทีเอ็นดีบี ตามหลักการข้างต้นแปลว่าเครื่องบินคองคอร์ดดังกว่าที่กำหนดไว้ถึงสองเท่า

นั่นเป็นตัวอย่างที่บางประเทศพยายามจะต่อสู้กับความอึกทักเพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชนในปี ๒๕๑๔ รัฐบาลกลางสหรัฐได้กำหนดระดับเสียงปลอดภัยสำหรับโรงงานทั่วไปไว้ ๙๐ ดีบี ในช่วงชั่วโมงทำงาน ๘ ชั่วโมง และรัฐบาลจัดตั้งองค์การบริหาร เพื่อความปลอดภัยและสุขภาพในการประกอบอาชีพขึ้น มีชื่อว่า Occupational Safety And Health Administration เพื่อดูแลให้โรงงานต่างๆ ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว นอกจากนั้นองค์การบริหารการบินแห่งชาติ (Federal Aviation Administration) ได้กำหนดความต้องการของเครื่องบินไอพ่นรุ่นใหม่ไว้ด้วย

ทางเสียงสุขภาพทางร่างกาย และจิตใจ นักจิตวิทยาชาวอังกฤษชื่อ ดร. โคลิน เฮอร์วิตซ์ พบว่า ชาวนครลอนดอนที่บ้านเรือนตั้งอยู่ใกล้ เคียงกับ สนามบิน แห่งกรุง ลอนดอน ชื่อ ฮีธโรว์ มีอัตราการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลโรคจิตสูงกว่าพวกที่อาศัยอยู่ในเขตอื่นที่เงียบกว่าเขตสนามบิน แม้จะมีสภาพทางสังคมคล้ายคลึงกัน

บิล ๕ พันล้าน

ปีหนึ่ง ๆ สหรัฐอเมริกา ต้องเสียเงินบิลกว่า ๕ พันล้านเหรียญ เพราะเสียงอึกทัก ทั้งนี้ตามรายงานขององค์การอนามัยโลก เมื่อไม่นานมานี้ รายงานกล่าวต่อไปว่า เสียงอึกทักก่อความเสียหายในรูปของอุบัติเหตุต่างๆ คนต้องหยุดพักงาน ขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และมีการเรียกร้องค่าชดเชย

ดังแคโหนด

การวัดความดังของเสียง นั้น เราวัดเป็น ดีซิเบล ((DECIBEL) อักษรย่อว่า ดิบี (DB) ซึ่งเป็นการวัดความเข้าของเสียงที่หูสามารถรับฟังได้ ตัวอย่างพอจะช่วยให้เข้าใจการวัดเสียงได้ ก็เช่น เสียงลมพัดใบไม้มีอัตราความเข้มอยู่ระหว่าง ๑๑-๒๐ ดิบี เสียงสนทนาภายในห้องตามปกติมีความเข้ม ๕๐ ดิบี เสียงรถไฟไต่ดินหรือเสียงการจราจรที่หนาแน่น ๙๐ ดิบี เสียงเครื่องตัดหญ้า ๑๐๐ ดิบี เสียงจากวงดนตรีร็อก ๑๒๐ ดิบี ส่วนเสียงจากเครื่องบินซูเปอร์ โซนิก มีความขัดแย้งกันอยู่ บ้างก็ว่า ๑๒๕ บ้างก็ว่าถึง ๑๔๐ ดิบี ซึ่งจัดว่าดังมาก

แคโหนดจึงพอดี

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าคนที่อยู่ในที่ที่มีเสียงอึกทักเกินกว่า ๔๕ ดิบี นานเกินไปจะเป็นอันตรายต่อโสตประสาท และถ้าความเข้มของเสียงถึง ๑๓๐ ดิบีแล้ว จะทำให้ร่างกายของมนุษย์ได้รับความเจ็บปวดระบบ วัตถุประสงค์ของความเข้มของเสียงนี้เป็น ระบบลอกกะลิทซ์ หมายถึงระบบเลขแสดงกำลัง ๑๐ ดังนั้น ความ

เข้มของเสียง ๑๒๐ ดิบี ย่อมหมายความว่า ความดังของเสียงจะเพิ่มขึ้นทุก ๒ เท่า

เสียงดังอึกทักกักก้องที่จัดว่า ดังมากที่สุด นอกเหนือไปจากระเบิดหรือฟ้าผ่า คือ เสียงเครื่องบินซูเปอร์ โซนิกมีชื่อว่า คองคอร์ด ซึ่งได้บินรับผู้โดยสารมานานมาแล้วและยังมีปัญหาอยู่ในขณะนี้ เพราะเหตุที่เครื่องบินคองคอร์ดมีเสียงดังมากมายนี้เอง (๑๒๕ ดิบีขึ้นไป) ทำ

ให้อากาศของคองคอร์ด ไม่แจ่มใสเท่าที่ควร ประชาชนชาว อเมริกันต่อต้าน การนำเครื่องบินคองคอร์ดมารับโดยสารเพราะทนเสียงดังไม่ได้ รัฐบาลอเมริกัน มีความฉะฉานในเรื่องนี้ ในการที่จะให้เครื่องบิน คองคอร์ดบินลง รับส่งผู้โดยสารที่สนามบินเคนเนดี สนามบินอื่นในอเมริกาได้ปฏิบัติตาม สนามบินประเทศอื่น ๆ ก็จจะรังเกียจเสียงคองคอร์ด และในที่สุดบริษัทผู้ผลิตก็จะขายเครื่องบินไม่ได้

กำหนดขีดสูงสุด

จะเห็นว่าสนามบินอเมริกาหลายแห่ง กำหนดขีดสูงสุดของความดังจากเครื่องบิน จะลงได้ ไว้ ๑๑๒ เบอร์ซีฟ นอยส์ ดีซิเบล (ทีเอ็นดีบี) คองคอร์ดทำเสียงดังวัดไว้สูงถึง ๑๒๕ ทีเอ็นดีบี ตามหลักการข้างต้นแปลว่าเครื่องบินคองคอร์ดดังกว่าที่กำหนดไว้ถึงสองเท่า

นั่นเป็นตัวอย่างที่บางประเทศพยายามจะต่อสู้กับความอึกทักเพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชนในปี ๒๕๑๔ รัฐบาลกลางสหรัฐได้กำหนดระดับเสียงปลอดภัยสำหรับโรงงานทั่วไปไว้ ๙๐ ดิบี ในช่วงชั่วโมงทำงาน ๘ ชั่วโมง และรัฐบาลจัดตั้งองค์การบริหาร เพื่อความปลอดภัยและสุขภาพในการประกอบอาชีพขึ้น มีชื่อว่า Occupational Safety And Health Administration เพื่อดูแลให้โรงงานต่างๆ ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว นอกจากนั้นองค์การบริหารการบินแห่งชาติ (Federal Aviation Administration) ได้กำหนดความต้องการของเครื่องบินไอพ่นรุ่นใหม่ไว้ด้วย

รัฐบาลกลางและรัฐบาลรัฐ ใน สหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายควบคุมการส่งเสียงอึกทัก โดยไม่จำเป็นและไม่มีเหตุผลไว้ รัฐบาลออกกฎหมายให้อำนาจองค์การปกป้อง สภาพสิ่ง

แวดล้อมจำกัดขีดการทำเสียงอึกทักใน การก่อสร้าง และเครื่องจักรเครื่องยนต์ที่ใช้ ในการขนส่ง เช่น รถยนต์ เครื่องยนต์ ตลอดจนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากนี้ประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกาได้มีหน่วยงานค้นคว้าวิจัย เรื่องนี้สังกัดอยู่ในคณะกรรมการเพื่อความ ปลอดภัยแห่งชาติ ร่วมมือกับกรมการปกป้องภาวะแวดล้อม งานค้นคว้าและวิจัยกำลังได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินไปอย่างจริงจัง

ไม่เกิน ๕๐ ดิบ

ประเทศไทยเราให้ความ สนใจ เกี่ยวกับการส่งเสียงดังมานานแล้ว แต่ยังไม่ถึงขั้นจะถือได้ว่าเหมาะสมกับ สภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป เราคงจะเคยเห็นป้ายห้ามใช้เสียงข้างถนนในย่านโรงพยาบาล โรงเรียน มหาวิทยาลัย เคยเห็นตำรวจจราจร ตรวจ จับกุมผู้ ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ส่งเสียงดัง โดยมีเครื่องวัดดิบบตามหลักเกณฑ์ที่ว่า ต้องดังไม่เกิน ๕๐ ดิบ โดยวัดห่างจาก ปลายท่อ ๗.๕ เมตร แต่การปฏิบัติงาน ของ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ ยังไม่ทั่วถึง เพราะขาดทั้งอุปกรณ์ที่ครบครัน และคนทำงานที่จริง ๆ จัง ๆ

ด้วยเหตุนี้การก่อให้เกิดเสียง อึก ทักของประชาชนทั่วไปถึงเป็นไปโดยเสรีตาม สมควร ร้านทำท่อไอเสียประดิษฐ์ ท่อชนิดใหม่เรียกว่าท่อ "รีด" ไว้จำหน่ายให้แก่ "ยอดนักบิน" ที่มีความสุขและความภาคภูมิใจกับ การ ส่ง เสียงรบกวนประสาทคนได้จำนวนมาก ๆ

นอกจากนี้เจ้าของรถยนต์ประเภทสปอร์ต และกึ่งสปอร์ตทั้งหลายก็นิยมเปลี่ยนท่อไอเสียให้ส่งเสียงดังกึกก้องประ สาท เสียง กับรถจักรยานยนต์บนถนนที่ติดขัด และ แอ อัดในทุก ๆ สายของ กทม.

เท่านั้นยังไม่พอ แผงกันของ "ยอดนักบิน" ยิ่งระบาดไปถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ "บางแสน" ประชาชนชาว กทม. อุตส่าห์หนีเสียงอึกทัก อากาศเสีย และความแออัดออกไป

ซึ่งจะเจ็บไปเจ็บ มา อยู่ ตลอด เวลามี คน แผล แสบ ๆ และแอดิริมชายหาดบางแสน

ข้างต้นเป็นตัวอย่างของความห่วงใยในเรื่องเกี่ยวกับเสียงดังที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ในต่างประเทศ) และในขณะที่เดียวกันก็เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่ใส่ใจสนใจใด ๆ ต่ออันตรายที่เกิดจากเสียงดัง (ในประเทศไทย) หวังว่าบทความเรื่องนี้จะมีส่วนในการกระตุ้นเตือนให้คนไทยหันมาสนใจมาครวการในการป้องกันเพื่อให้ได้รับความ ปลอดภัยในชีวิตประจำวัน และหวังว่าสักวันหนึ่งคงจะได้มีการจัดตั้งองค์กร เพื่อรับผิดชอบในเรื่องนี้ขึ้นมา เพื่อศึกษาหาแนวทางป้องกันเป็นการจริงจังคือ .

รัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ ใน สหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายควบคุมการส่งเสียงอึกทึก โดยไม่จำเป็นและไม่มีเหตุผลไว้ รัฐบาลออกกฎหมายให้อำนาจองค์การปกป้อง สภาพสิ่ง

แวดล้อมจำกัดขีดการทำเสียงอึกทึกใน การก่อสร้าง และเครื่องจักรเครื่องยนต์ที่ใช้ ในการขนส่ง เช่น รถยนต์ เครื่องยนต์ คลอดจน อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

นอกจากนี้ประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกาได้มีหน่วยงานค้นคว้าวิจัย เรื่องนี้สังกัดอยู่ในคณะกรรมการเพื่อความ ปลอดภัยแห่งชาติ ร่วมมือกับกรมการปกป้องภาวะแวดล้อม งานค้นคว้าและวิจัยกำลังได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินไปอย่างจริงจัง

ไม่เกิน ๕๐ ดิบ

ประเทศไทยเราให้ความ สนใจ เกี่ยวกับการส่งเสียงดังมานานแล้ว แต่ยังไม่ถึงขั้นจะถือได้ว่าเหมาะสมกับ สภาพ การณ์ ที่ เปลี่ยนแปลงไป เราคงจะเคยเห็นป้ายห้ามใช้เสียงข้างถนนในย่านโรงพยาบาล โรงเรียน มหาวิทยาลัย เคยเห็นตำรวจจราจร ตรวจ จับกุมผู้ ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ส่งเสียงดัง โดยมีเครื่องวัดดิบบตามหลักเกณฑ์ที่ว่า ต้องดังไม่เกิน ๕๐ ดิบ โดยวัดห่างจาก ปลายท่อ ๗.๕ เมตร แต่การปฏิบัติงาน ของ เจ้า หน้าที่ ตำรวจ ยังไม่ทั่วถึง เพราะขาดทั้งอุปกรณ์ที่ครบครัน และคนทำงานที่จริง ๆ จัง ๆ

ด้วยเหตุนี้การก่อให้เกิดเสียง อึก ทึกของประชาชนทั่วไปถึงเป็นไปโดยเสรีตาม สมควร ร้านทำท่อไอเสียประดิษฐ์ ท่อชนิดใหม่เรียกว่าท่อ "รีด" ไว้จำหน่ายให้แก่ "ยอดนักบิน" ที่มีความสุขและความภาคภูมิใจกับ การ ส่ง เสียงรบกวนประสาทคนได้จำนวนมาก ๆ

นอกจากนี้เจ้าของรถยนต์ประเภทสปอร์ตและกึ่งสปอร์ตทั้งหลายก็นิยมเปลี่ยนท่อไอเสียให้ส่งเสียงดังกึกก้องประ สาท เสียง กับรถจักรยานยนต์บนถนนที่ติดขัด และ แอ อัดในทุก ๆ สายของ กทม.

เท่านั้นยังไม่พอ แฟชั่นของ "ยอดนักบิน" ยังระบาดไปถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ "บางแสน" ประชาชนชาว กทม.อดสำหรัหนี

ซึ่งจะไปไปไหน มา อยู่ ตลอด เวลา ตาม ถนนแคบ ๆ และแออัดริมชายหาดบางแสน

ข้างต้นเป็นตัวอย่างของความห่วงใยในเรื่องเกี่ยวกับเสียงดังที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ในต่างประเทศ) และในขณะเดียวกันก็เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงความไม่อุ่จะสนใจโยคีต่ออันตรายที่เกิดจากเสียงดัง (ในประเทศไทย) หวังว่าบทความเรื่องนี้จะมีส่วนในการกระตุ้นเตือนให้คนไทยหันมาสนใจมาตรการในการป้องกันเพื่อให้ได้รับความ ปลอดภัยในชีวิตประจำวัน และหวังว่าสักวันหนึ่งคงจะได้มีการจัดตั้งองค์กร เพื่อรับผิดชอบในเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อศึกษาหาแนวทางป้องกันเป็นการจริงจังต่อ .